

Der er ikke nævnt noget i forslaget om lejernes adgang til oplysninger om den ejendom, de bor i. De vil i mange tilfælde for os have en lige så stor legitim interesse i sådan nogle oplysninger som ejerne.

Der er ikke nævnt meget om sikkerheden i systemerne. Vi går jo selvfølgelig ud fra, at det er i orden, men det er en vigtig del af sådan et system, at sikkerheden er i orden, specielt den del af sikkerheden, der vedrører oplysninger om adgangskoder. Det programmel, der styrer den, må opfylde maksimale sikkerhedskrav og herunder også fuld sikkerhed, ved at der ikke er bagdøre i systemet.

Det kan man for os at se kun sikre, hvis man leverer systemet med åben kildekode. Det er ikke tilstrækkeligt, at det har en US-certificering. Hvis der er det, må det snarere vække bekymring.

Alt dette med koderne bliver for os at se besværliggjort af, at vi faktisk ikke har ét offentligt system. Det er lidt bøvellet, at man skal have specielle koder for at gå ind i det her system. Det havde været meget lettere, hvis vi havde et system med elektronisk signatur.

Det har vi nu måttet vente på. Først måtte vi vente på at få vedtaget en lov for elektronisk signatur, og herefter har vi så måttet vente på, at en eller flere aktører måtte gå i gang med at etablere et system med elektronisk signatur, fordi staten ikke vil tage førertrøjen og være med til at etablere det, som man har gjort i Finland.

Vi tror, det havde været meget mere effektivt, og vi havde også fået systemet meget hurtigere, hvis staten havde sagt, at det faktisk er en opgave for staten at gå ind og være med til at etablere et system for elektronisk signatur. Så havde vi også haft et system til det datanet, man er ved at opbygge her, og ikke en ad hoc-løsning, som man skal opfinde.

Der er også spændende perspektiver i, at man nu på sigt kan komme ind og se andre oplysninger: miljødata, fredningsdata, plandata, tinglysningsdata. Det gør det også lettere for borgerne at få adgang til dataene.

Jeg synes, det rejser en debat om betaling for sådanne oplysninger. I nogle af disse data ligger der krav om betaling, blot fordi man får det elektronisk, for hvis man går ind og henter det – det er tinglysning – på kontoret, så får man det gratis, men hvis man skal hente det elektronisk, så skal man betale for det. Det giver anledning til, at vi i hvert fald skal have nogle diskussioner om principper for betaling af ydelserne hentet

på nettet, og det vil vi også godt have belyst nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Med disse ord vil jeg sige, at vi er positive over for forslaget, men vi vil godt have lidt belyst om lejernes adgang, om sikkerheden i forbindelse med adgangskoderne og også om principperne bag en eventuel betaling af borgernes træk på data.

Egil Møller (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte, at der med lovforlaget skabes bedre udnyttelse af og en lettere adgang til det offentliges ejendomsdata. Når systemet er udbygget, vil det lette både myndigheders og privates interesse i at benytte systemet med præcise oplysninger.

Det er positivt, at flere virksomheder nu får mulighed for at videregive ejendomsdata. Det giver så konkurrence og dermed billigere produkter.

At forbudet mod at videregive oplysninger fra BBR kommercielt til tredjepart ophæves er en naturlig udvikling.

Præcise og synlige adresseoplysninger er af afgørende betydning for, at mange af samfundsfunktionerne kan fungere optimalt.

Endelig foreslås det i lovforslaget, at der sker en ophævelse af det gældende markedsføringsforbud. Her er det vigtigt, at der ikke lempes på de særlige beskyttende regler for personoplysninger.

Jeg har positivt bemærket, at ministeren har taget hensyn til og ofte ændret lovforslaget efter henstilling fra de høringsberettigede. Det synes jeg i øvrigt er meget positivt.

Så summa summarum: Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

I bund og grund er dette forslag jo ikke andet end et forsøg på at tilpasse reglerne for BBR til den tid, vi nu en gang lever i. Og i CD deler vi regeringens opfattelse af, at der er behov for en bedre udnyttelse af og en enklere adgang til det offentliges data både for borgerne og for ejerne af ejendom.

Men som det jo altid gør sig gældende, når der er tale om oplysninger om borgernes forhold, skal man udvise en vis forsigtighed. Data skal bruges, ikke misbruges. Og det er lovgivers opgave at sikre den nødvendige beskyttelse. Derfor bør man altid opveje fordele og ulemper mod hinanden, når der skal tages skridt til at